BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. spalio 2 d.*

„Viešoji tarnyba – Sutartininkai – Atsisakymas apmokėti kasmetinės kelionės išlaidas už išlaikomus vaikus – Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalis – Ieškinys dėl panaikinimo – Asmens nenaudai priimtas aktas – Sprendimas, kuriuo galutinai nustatoma administracijos pozicija – Priimtinumas – Gero administravimo principas – Rūpestingumo pareiga“

Byloje T-448/22

PW, atstovaujamas *avocats* S. Rodrigues ir A. Champetier,

ieškovas,

prieš

Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT), atstovaujamą A. Ireland, S. Falek ir R. Coesme,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas R. da Silva Passos, teisėjai S. Gervasoni ir T. Pynnä (pranešėja),

kancleris V. Di Bucci,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį, būtent:

– Bendrojo Teismo rašytinius klausimus šalims ir šalių atsakymus į šiuos klausimus, pateiktus Bendrojo Teismo kanceliarijai 2024 m. kovo 20 d.,

– Bendrojo Teismo rašytinį klausimą EIVT ir jos atsakymą, pateiktą Bendrojo Teismo kanceliarijai 2024 m. balandžio 30 d., taip pat ieškovo pastabas dėl šio atsakymo, pateiktas Bendrojo Teismo kanceliarijai 2024 m. gegužės 28 d.,

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per tris savaites po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 SESV 270 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovas PW prašo panaikinti 2021 m. liepos 30 d. implicitinį sprendimą atmesti jo prašymą dėl kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimo už visus 2020 m., kiek tai susiję su jo išlaikomais vaikais.

Ginčo aplinkybės

2 2020 m. vasario 16 d. ieškovas pagal Kitų Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTĮS) 3a straipsnį prisijungė prie Vašingtone (Kolumbijos apygarda, Jungtinės Valstijos) esančios Europos Sąjungos delegacijos kaip Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) sutartininkas. Ieškovo sutuoktinė dirbo Europos Parlamente Briuselyje (Belgija).

3 2020 m. kovo 9 d. raštu Europos Komisijos Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biuras (PMO) informavo ieškovą apie jo teises ir finansines išmokas pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) VII priedą. Dėl šeimos išmokų tame rašte buvo nurodyta, kad jos mokamos ieškovo sutuoktinei, o kasmetinės kelionės išlaidas administruoja EIVT. Rašto 6 išnašoje pridurta, kad „vaikų, kurių abu tėvai dirba institucijose, atveju [pastarieji] gali savo nuožiūra prašyti apmokėti kasmetinės kelionės išlaidas už [savo] vaikus pagal kito iš tėvų kilmės vietą, jeigu tai yra naudingiau“, ir kad „tokiu atveju reikia abiejų tėvų bendro prašymo“.

4 2020 m. birželio 23 d. ieškovas kreipėsi į EIVT su prašymu apmokėti jo ir jo išlaikomų vaikų kasmetinės kelionės išlaidas. Tą pačią dieną EIVT atsakė, kad kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimas įtrauktas į jo 2020 m. rugpjūčio mėn. darbo užmokestį, ir nusiuntė jam ekrano kopiją su informacija apie tai, kas bus įtraukta į šį mokėjimą. Gavęs šį atsakymą ieškovas paprašė pridėti mokėjimą už jo išlaikomus vaikus; į šį prašymą tą pačią 2020 m. birželio 23 d. EIVT atsakė, kad kasmetinės kelionės išlaidų ištaisyti neįmanoma, nes ieškovo vaikai *Sysper* sistemoje nenurodyti kaip jo išlaikomi. Kad galėtų atlikti mokėjimą, EIVT rekomendavo ieškovui susisiekti su PMO ir paprašyti peržiūrėti ieškovo namų ūkio sudėtį ir jo išlaikomus asmenis.

5 2020 m. birželio 26 d. ieškovas paprašė PMO ištaisyti tai, kad jo vaikai *Sysper* sistemoje nenurodyti kaip jo išlaikomi. Jis pridūrė, kad iki tol jo sutuoktinei buvo mokamos visos išmokos, įskaitant kasmetinės kelionės iš Briuselio į Madridą (Ispanija) ir atgal išlaidas, tačiau nuo 2020 m. vasario mėn. jos turėtų būti mokamos jam už kelionę iš Vašingtono į Madridą ir atgal. Tą pačią dieną PMO paaiškino, kad 2020 m. kovo 9 d. rašte patvirtinta, jog šeimos išmokos mokamos ieškovo sutuoktinei, ir davė ieškovui instrukcijas apie tai, ką reikėtų daryti, kad kasmetinės kelionės išlaidos už poros išlaikomus vaikus būtų mokamos jam.

6 Tą pačią 2020 m. birželio 26 d. ieškovas taip pat paprašė, kad kasmetinės kelionės išlaidų už poros išlaikomus vaikus mokėjimas būtų perkeltas į jo paskyrą; šį prašymą pagal PMO duotas instrukcijas jo sutuoktinė patvirtino 2020 m. birželio 29 d.

7 2020 m. birželio 29 d. elektroniniu laišku PMO patvirtino ieškovui, kad nuo 2021 m. sausio 1 d. kasmetinės kelionės išlaidų už poros vaikus mokėjimą perkėlė į ieškovo paskyrą. Jis paaiškino, kad kasmetinės kelionės išlaidos mokamos kasmet kartu su birželio mėn. darbo užmokesčiu, todėl su juo susiję prašymai turi būti pateikiami iki gegužės 2 d. ir negali būti taikomi atgaline

data. Kadangi ieškovo prašymas buvo pateiktas po 2020 m. gegužės 2 d., perkėlimas gali turėti padarinių tik nuo 2021 m. sausio 1 d. Todėl PMO nurodė, kad 2020 m. kasmetinės kelionės išlaidos už poros vaikus buvo pervestos ieškovo sutuoktinei.

8 2020 m. liepos 9 d. elektroniniu laišku PMO patvirtino savo poziciją ir paminėjo, kad 2020 m. kovo 9 d. rašte aiškiai nurodyta, jog mokėjimas atliekamas ne automatiškai vienam iš tėvų, kurio atveju atstumas yra palankesnis, bet pateikus prašymą. Dėl aukštesnio lygio ieškovo sutuoktinė gaudavo šeimos išmokas, taigi jai buvo mokamos ir kasmetinės kelionės išlaidos. Todėl bendras prašymas perkelti ieškovui metinės kelionės išlaidas už poros išlaikomus vaikus turėjo būti pateiktas iki 2020 m. gegužės 2 d.

9 Tiek 2020 m. birželio 29 d., tiek 2020 m. liepos 9 d. elektroniniame laiške buvo paminėta, kad „[atitinkamas] pranešimas išsiųstas informaciniais tikslais ir nėra <…> sprendimas, dėl kurio būtų galima pateikti skundą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnį“.

10 2020 m. liepos 27 d. ieškovas užginčijo PMO poziciją ir, be kita ko, pažymėjo, kad PMO taikytas terminas nebuvo paminėtas nei 2020 m. kovo 9 d. rašte, nei kitose jam pradedant eiti pareigas duotose instrukcijose.

11 Kartu su 2020 m. liepos mėn. darbo užmokesčiu ieškovo sutuoktinė gavo kasmetinės kelionės išlaidas už poros išlaikomus vaikus, apskaičiuotas pagal atstumą nuo Briuselio iki Madrido.

12 2020 m. liepos 30 d. PMO pakartojo savo poziciją, paaiškintą 2020 m. birželio 29 d. ir liepos 9 d. elektroniniuose laiškuose, ir pridūrė, kad Parlamentas kasmetinės kelionės išlaidas už poros vaikus jau pervedė ieškovo sutuoktinei.

13 2020 m. lapkričio 19 d. raštu PMO informavo ieškovą, kad, porai pateikus bendrą prašymą, šeimos išmokos už keturis jų išlaikomus vaikus nuo 2020 m. lapkričio 1 d. perkeltos į ieškovo paskyrą, o namų ūkio išmoka ir toliau mokama jo sutuoktinei.

14 2020 m. gruodžio 7 d. elektroniniu laišku ieškovas nurodė EIVT, kad jam pavyko pasiekti, kad jo išlaikomi vaikai būtų įregistruoti *Sysper* sistemoje, ir paprašė ištaisyti kasmetinės kelionės išlaidų už 2020 m. apmokėjimą. 2021 m. sausio 14 ir 18 d. jis pakartojo šį prašymą.

15 2021 m. sausio 18 d. elektroniniu laišku EIVT ieškovui nurodė, kad, *Sysper* sistemoje atlikus pataisymus, ji atliks „2/12“ mokėjimą už jo išlaikomus vaikus kartu su jo vasario mėn. darbo užmokesčiu.

16 2021 m. vasario 11 d. elektroniniame laiške ieškovas nurodė EIVT, kad kartu su vasario mėn. darbo užmokesčiu negavo kelionės išlaidų apmokėjimo, pateikė jai savo darbo užmokesčio lapelį ir paklausė, kada bus apmokėtos kasmetinės kelionės išlaidos.

17 2021 m. vasario 12 d. EIVT patvirtino, kad mokėjimas į *Sysper* sistemą buvo įtrauktas tinkamai, ir paprašė PMO patikrinti, kodėl jis nebuvo įvykdytas. Tą pačią dieną PMO nurodė, kad nors teisės į *Sysper* sistemą buvo įvestos tinkamai, buvo per vėlu atlikti mokėjimą kartu su vasario mėn. darbo užmokesčiu ir mokėjimas bus atliktas kartu su kovo mėn. darbo užmokesčiu.

18 2021 m. kovo 15 d. elektroniniame laiške ieškovas tiek EIVT, tiek PMO nurodė, kad mokėjimas nebuvo atliktas kartu su jo kovo mėn. darbo užmokesčiu, ir paprašė jį atlikti kuo greičiau. Tą pačią dieną PMO, pridėjusi į savo žinutės kopiją EIVT, patvirtino, kad mokėjimas bus atliktas balandžio mėnesį.

19 2021 m. kovo 23 d. elektroniniu laišku ieškovas paprašė EIVT ir PMO patikrinti, ar viskas yra gerai, kad šis mokėjimas būtų tinkamai atliktas kartu su jo balandžio mėn. darbo užmokesčiu.

20 2021 m. kovo 29 d. elektroniniu laišku PMO informavo ieškovą, kad atlikus išsamią jo bylos analizę paaiškėjo, jog kasmetinės kelionės išlaidos jam jau buvo apmokėtos kartu su darbo užmokesčiu už 2020 m. rugpjūčio mėn. (9 882,10 EUR), 2020 m. gruodžio mėn. (1 273,32 EUR) ir 2021 m. vasario mėn. (3 506,26 EUR), ir pateikė ieškovui lentelę su šiuo klausimu svarbia informacija.

21 2021 m. kovo 30 d. elektroniniu laišku, adresuotu PMO, pridėjęs EIVT į kopiją, ieškovas užginčijo bendrą sumą, kurią PMO nurodė 2021 m. kovo 29 d. elektroniniame laiške. Priminęs veiksmus, kurių ėmėsi tam, kad jo vaikai *Sysper* sistemoje būtų įtraukti kaip jo išlaikomi, jis paaiškino manantis, kad už savo išlaikomus vaikus turi teisę gauti visas 2020 m. kasmetinės kelionės išlaidas. Jis paprašė administracijos persvarstyti poziciją ir sumokėti visas atitinkamas sumas. 2021 m. birželio 7 d. elektroniniu laišku ieškovas pakartojo šį prašymą.

22 EIVT į šiuos elektroninius laiškus neatsakė.

23 2021 m. spalio 28 d. ieškovas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį pateikė skundą dėl „2021 m. liepos 30 d. implicitinio sprendimo, kuriuo atsisakoma ištaisyti <…> 2020 m. kasmetinės kelionės išlaidų apskaičiavimą“, ir nurodė, kad pažeisti Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 7 ir 8 straipsniai, gero administravimo principas ir rūpestingumo pareiga.

24 2022 m. balandžio 14 d. sprendimu jos skundas buvo atmestas kaip nepriimtinas, nes EIVT konstatavo, kad ieškovo nenaudai priimtas aktas yra 2021 m. sausio 18 d. elektroninis laiškas.

Šalių reikalavimai

25 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti 2021 m. liepos 30 d. implicitinį sprendimą,

– prireikus panaikinti sprendimą atmesti skundą,

– priteisti iš EIVT bylinėjimosi išlaidas.

26 EIVT Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

– bet kuriuo atveju atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtinumo

27 EIVT dėl ieškinio pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą; jame teigė, kad ieškinys nepriimtinas, nes skundas nebuvo pateiktas dėl ieškovo nenaudai priimto akto, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį. EIVT teigia, kad negalima teigti, jog implicitinis sprendimas buvo priimtas 2021 m. liepos 30 d. Viena vertus, asmens nenaudai priimtas aktas yra 2021 m. sausio 18 d. EIVT elektroninis laiškas, t. y. kai EIVT išreiškė savo galutinę poziciją dėl 2020 m. kasmetinės kelionės išlaidų mokėjimo už poros išlaikomus vaikus. Kita vertus, 2021 m. kovo 29 d. PMO elektroninis laiškas yra patvirtinamojo pobūdžio ir negali būti laikomas turinčiu naujų ir esminių faktinių aplinkybių, leidžiančių manyti, kad 2021 m. kovo 30 d. ieškovo elektroninis laiškas yra prašymas peržiūrėti sprendimą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį.

28 Bet kuriuo atveju EIVT mano, kad nebuvo laikytasi trijų mėnesių termino asmens nenaudai priimtam aktui užginčyti pateikiant skundą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį. Kadangi asmens nenaudai priimtas aktas yra 2021 m. sausio 18 d. elektroninis laiškas, trijų mėnesių terminas baigėsi gerokai anksčiau nei 2021 m. spalio 28 d., kai buvo pateiktas skundas.

29 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį „[b]et kuris asmuo, kuriam taikomi šie [Pareigūnų tarnybos] nuostatai, gali paduoti paskyrimų tarnybai skundą dėl kiekvieno jo nenaudai priimto akto ir tuo atveju, kai minėta institucija priėmė sprendimą, ir tuo atveju, kai ji nepriėmė [Pareigūnų tarnybos] nuostatuose nustatyto sprendimo“, o „[s]kundas turi būti paduotas per tris mėnesius“.

30 Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad ieškinys Bendrajame Teisme yra nepriimtinas, jeigu prieš tai per tris mėnesius nebuvo pateiktas skundas.

31 Pagal suformuotą jurisprudenciją asmens nenaudai priimti aktai yra tik kompetentingos valdžios institucijos priimtos priemonės, kurios sukelia privalomų teisinių pasekmių, galinčių tiesiogiai ir nedelsiant neigiamai paveikti suinteresuotojo asmens interesus ir iš esmės pakeisti jo teisinę padėtį, ir kuriomis galutinai nustatoma institucijos pozicija (2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *Komisija / Alvarez Moreno*, C-373/04 P, EU:C:2006:11, 42 punktas; 2010 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Komisija / Violetti ir kt.*, T-261/09 P, EU:T:2010:215, 46 punktas ir 2014 m. spalio 8 d. Sprendimo *Bermejo Garde / EESRK*, T-530/12 P, EU:T:2014:860, 45 punktas).

32 Nagrinėjamu atveju 2021 m. sausio 18 d. elektroninį laišką parengė už žmogiškųjų išteklių klausimus atsakingas EIVT skyrius „Teisės, pareigos ir medicinos grupė“. Jį pasirašė šio skyriaus padėjėja. Tame elektroniniame laiške ieškovui paaiškinta, kad, nepaisant jo gruodžio mėn. prašymo, atsakymas anksčiau jam nebuvo pateiktas, nes reikėjo palaukti EIVT ir Parlamento susitarimo dėl teisių perdavimo. Jame paminėta, kad gruodžio mėn. nebuvo galima atlikti jokių taisymų, nes jo vaikai vis dar figūruoja jo sutuoktinės paskyroje. Elektroninio laiško autorius šiame laiške ieškovui pranešė:

„Vis dėlto dabar suprantu, kad *Sysper* sistemoje viskas atrodo gerai, todėl atliksiu 2/12 mokėjimą už Jūsų vaikus ir šį mokėjimą gausite kartu su vasario mėn. darbo užmokesčiu.“

33 Reikia išnagrinėti, ar šiame elektroniniame laiške galutinai nustatoma jį parengusios institucijos pozicija, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 31 punkte nurodytą jurisprudenciją, atsižvelgiant į tai, kad kvalifikavimas kaip asmens nenaudai priimto akto nepriklauso nuo šio akto formos ar pavadinimo, tačiau tai lemia jo esmė (šiuo klausimu žr. 2009 m. sausio 15 d. Nutarties *Braun-Neumann / Parlamentas*, T-306/08 P, EU:T:2009:6, 32 punktą).

34 Pirma, šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 2021 m. sausio 18 d. elektroniniame laiške pateiktas EIVT atsakymas nėra pakankamai tikslus, kaip teigia ieškovas. Vien „2/12“ mokėjimo paminėjimas, atsižvelgiant į parametrų skaičių (kasmetiniai mokėjimai už keturis vaikus), savaime neleidžia suprasti, ką reiškia ši procentinė dalis. Nors, atsižvelgiant į vėliau turėtą informaciją, visų pirma 2021 m. kovo 29 d. PMO elektroninį laišką, EIVT atsakymas tapo aiškesnis ir leido ieškovui 2021 m. kovo 30 d. elektroniniu laišku prašyti „12/12“ mokėjimo, 2021 m. sausio 18 d. elektroniniame laiške EIVT pateiktos informacijos nepakako, kad jį būtų galima laikyti sprendimu, kuriuo galutinai nustatoma EIVT pozicija, ir dėl to būtų pradėtas skaičiuoti skundo pateikimo terminas.

35 Antra, net darant prielaidą, kad atsakymas dėl „2/12“ buvo pakankamai tikslus, kad būtų galima suprasti, jog kiekvieno iš keturių ieškovo vaikų atveju mokama už du iš dvylikos mėnesių (nuo teisės į kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimą), tai buvo dalinis atsakymas, nes jame nebuvo jokios nuorodos į tai, kaip administracija vertina kitus dešimt mėnesių.

36 Iš bylos medžiagos matyti, kad 2021 m. sausio 18 d. elektroninis laiškas yra atsakymas į 2020 m. gruodžio 7 d. ieškovo elektroninį laišką, kuriame jis nurodė EIVT, kad papildė savo išlaikomų vaikų registracijos *Sysper* sistemoje patvirtinimą, ir paprašė ištaisyti kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimą; šis prašymas buvo pakartotas 2021 m. sausio 14 ir 18 d.

37 Nors ieškovo prašymas buvo susijęs su visų 2020 m. kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimu, nuoroda į „2/12“ mokėjimą už ieškovo vaikus neleido suprasti, kad jam buvo atsisakyta išmokėti likusią sumą. Iš 2021 m. sausio 18 d. elektroninio laiško, aiškinamo atsižvelgiant į ieškovo prašymą, į kurį juo atsakyta, ieškovas galbūt galėjo suprasti, kad vėliau bus sumokėta likusi suma.

38 Trečia, iš akto priėmimo aplinkybių, t. y. EIVT elgesio po 2021 m. sausio 18 d. elektroninio laiško, matyti, kad pati EIVT savo pozicijos nelaikė galutine.

39 2021 m. vasario 11 d. ieškovas elektroniniame laiške, skirtame EIVT, nurodė, kad kartu su vasario mėn. darbo užmokesčiu negavo kelionės išlaidų mokėjimo už savo išlaikomus vaikus, ir pateikė jai savo darbo užmokesčio lapelį. Šiame lapelyje buvo nurodytas 3 506,26 EUR mokėjimas už kasmetinės kelionės išlaidas. 2021 m. kovo 15 d. ieškovas pakartojo prašymą apmokėti kasmetinės kelionės išlaidas. PMO kaskart atsakydavo, kad mokėjimas bus atliktas kartu su kito mėnesio darbo užmokesčiu.

40 Tik 2021 m. kovo 25 d. ieškovui pateikus trečiąjį prašymą PMO 2021 m. kovo 29 d. elektroniniu laišku jį informavo, kad atlikus išsamią bylos medžiagos analizę paaiškėjo, kad jo išlaikomų vaikų kasmetinės kelionės išlaidos jam jau buvo apmokėtos kartu su darbo užmokesčiu už 2020 m. rugpjūčio mėn. (9 882,10 EUR), 2020 m. gruodžio mėn. (1 273,32 EUR) ir 2021 m. vasario mėn. (3 506,26 EUR), ir pateikė jam lentelę su šiuo klausimu svarbia informacija.

41 Taigi 2021 m. sausio 18 d. elektroninis laiškas negali būti laikomas nustatančiu galutinę EIVT poziciją dėl kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimo už ieškovo išlaikomus vaikus, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 31 punkte nurodytą jurisprudenciją. Vadinasi, Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalyje numatytas trijų mėnesių terminas nuo šio laiško negali būti pradėtas skaičiuoti.

42 Šis terminas taip pat negali būti pradėtas skaičiuoti nuo 2021 m. kovo 29 d. elektroninio laiško. Viena vertus, jį parengė PMO, o ne EIVT, kuri yra šioje srityje kompetentinga institucija, kaip EIVT aiškina savo rašytiniuose dokumentuose ir atsakymuose į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus ir kaip matyti iš 2020 m. kovo 9 d. rašto (žr. šio sprendimo 3 punktą). Kita vertus, nors šiame elektroniniame laiške PMO paaiškino ieškovui, kad „kelionės išlaidos jam jau buvo apmokėtos“, jis neišreiškė savo pozicijos dėl ieškovo prašymo, kuriuo buvo siekiama, kad būtų apmokėtos visos 2020 m. kasmetinės kelionės išlaidos už jo išlaikomus vaikus. Be to, nė viena šalis neteigia, kad 2021 m. kovo 29 d. elektroninis laiškas yra asmens nenaudai priimtas aktas.

43 Darytina išvada, kad ieškovas 2021 m. kovo 30 d. prašymą administracijai priimti dėl jo sprendimą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį pateikė pagrįstai.

44 Tai, kad į šį prašymą neatsakyta per keturis mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį prilygsta implicitiniam sprendimui atmesti prašymą ir 2021 m. spalio 28 d. ieškovas teisėtai pateikė skundą dėl minėto sprendimo panaikinimo, laikydamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalyje numatyto trijų mėnesių termino (šiuo klausimu žr. 1980 m. spalio 16 d. Sprendimo *Hochstrass / Teisingumo Teismas*, 147/79, EU:C:1980:238, 3 punktą).

45 Remiantis tuo darytina išvada, kad ieškinys yra priimtinas.

Dėl ginčo dalyko

46 Remiantis suformuota jurisprudencija, nors ieškovo reikalavimais taip pat siekiama, kad prireikus būtų panaikintas sprendimas atmesti jo skundą, šis ieškinys reiškia kreipimąsi į Bendrąjį Teismą dėl asmens nenaudai priimto akto, dėl kurio buvo pateiktas skundas, t. y. implicitinio sprendimo atmesti ieškovo prašymą sumokėti visas kasmetinės kelionės išlaidų sumas, į kurias jis manė turįs teisę (šiuo klausimu žr. 1989 m. sausio 17 d. Sprendimo *Vainker / Parlamentas*, 293/87, EU:C:1989:8, 8 punktą ir 2000 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Campogrande / Komisija*, T-136/98, EU:T:2000:281, 27 punktą), išskyrus atvejį, kai sprendimo atmesti skundą turinys skiriasi nuo akto, dėl kurio pateiktas šis skundas, turinio (2014 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Mocová / Komisija*, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 34 punktas).

47 Nagrinėjamu atveju sprendimas atmesti skundą, kuriuo konstatuotas skundo nepriimtinumas, neturi savarankiško turinio, palyginti su 2021 m. liepos 30 d. implicitiniu sprendimu.

48 Šiomis aplinkybėmis ieškinys turi būti laikomas ieškiniu, kuriuo prašoma panaikinti 2021 m. liepos 30 d. implicitinį sprendimą atmesti ieškovo prašymą apmokėti kasmetinės kelionės išlaidas už visus 2020 m., kiek tai susiję su jo išlaikomais vaikais.

Dėl esmės

49 Grįsdamas reikalavimą panaikinti ieškovas nurodo du pagrindus, grindžiamus:

– Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalies ir gero administravimo principo pažeidimu (pirmasis pagrindas),

– rūpestingumo ir atidumo pareigų pažeidimu (antrasis pagrindas).

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalies ir gero administravimo principo pažeidimu

50 Ieškovas tvirtina, kad EIVT teigė, jog į *Sysper* sistemą įvesti jo vaikų duomenys yra klaidingi, nors nuo 2014 m. šie duomenys į jo *Sysper* sistemos profilį turėjo būti įvesti teisingai. Ieškovas paprašė ištaisyti savo duomenis *Sysper* sistemoje prieš du tris mėnesius iki jų ištaisymo 2020 m. lapkričio mėn. Dėl to jis galėjo gauti ne visų kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimą, o tik už du mėnesius ir tik nuo 2020 m. lapkričio mėn. Tačiau dalinis mokėjimas pažeidžia jo teisę į šių išlaidų apmokėjimą už visus kalendorinius metus. Be to, EIVT žmogiškųjų išteklių tarnyba puikiai žino apie šias klaidas, už kurias ieškovas nėra atsakingas ir dėl kurių jis neturėtų nukentėti. Nebūtina, kad ieškovo vaikai būtų nurodyti kaip išlaikomi, kad jam būtų apmokamos su jais susijusios kasmetinės kelionės išlaidos.

51 Ieškovas priduria, kad negali prarasti teisės į kasmetinės kelionės išlaidų už savo išlaikomus vaikus apmokėjimą dėl to, kad nepateikė prašymo iki 2020 m. gegužės 2 d. 2020 m. kovo 9 d. rašto 6 išnašoje nurodyta, kad „vaikų, kurių abu tėvai dirba Europos institucijose, atveju [pastarieji] gali savo nuožiūra prašyti sumokėti kasmetinės kelionės išlaidas už [savo] vaikus pagal kito iš tėvų kilmės vietą“, nenurodant galutinės datos. To paties dokumento 9 išnašoje paminėta, kad „tarnybos pradžios atveju“ galutinė data yra „vieni metai po bandomojo laikotarpio pabaigos“, o „judumo ar tarnybos pradžios be bandomojo laikotarpio atveju“ – po „vienų metų“; tai yra klaidinanti informacija. Ieškovas galėjo pasitikėti šia jam asmeniškai pateikta informacija, o ne jo tarnybos intranete prieinama informacija, apie kurią jis net nežinojo. Siekdama užtikrinti gerą administravimą, 2020 m. kovo 9 d. rašte EIVT turėjo nurodyti terminą – gegužės 2 d.

52 Be to, ieškovo teigimu, EIVT negali remtis tuo, kad Parlamentas 2020 m. kelionės išlaidas pervedė jo sutuoktinei, nes vienos paskyrimų tarnybos elgesys negali lemti kitos paskyrimų tarnybos veiksmų.

53 Atsakydamas į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus ieškovas priduria, kad iš informacijos, kurią pateikė EIVT, matyti, jog būtent EIVT yra kompetentinga nustatyti kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimo savo darbuotojams, paskirtiems dirbti už Sąjungos ribų, sąlygas. Oficialaus sprendimo, kuriuo EIVT būtų perėmusi PMO nustatytas šio mokėjimo sąlygas, nėra.

54 EIVT atmeta ieškovo argumentus ir atsikerta, kad ieškovas nesilaikė galutinės datos, nustatytos kasmetinės kelionės išlaidų už einamuosius metus mokėjimo gavėjui pakeisti (t. y. gegužės 2 d.), ir kad kasmetinės kelionės išlaidos jau buvo pervestos jo sutuoktinei. Be to, kelionės išlaidų apmokėjimas ieškovui už du mėnesius yra administracinė klaida jo naudai. Iš tiesų kasmetinės kelionės išlaidos tarnautojui negali būti apmokėtos tik už du mėnesius.

55 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad, nepaisant to, jog pirmojo pagrindo pavadinime ieškovas nurodė Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 7 straipsnio 1 dalies pažeidimą, jis nepateikia argumentų dėl tokio pažeidimo.

56 Reikia priminti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta: „[k]iekvienais kalendoriniais metais pareigūnai, turintys teisę į ekspatriacijos arba gyvenimo užsienyje išmoką, turi teisę, neviršijant 2 dalyje nustatytų ribų, gauti kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą <…> išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką sau ir – jeigu jis turi teisę gauti išmoką šeimai – savo sutuoktiniui bei išlaikomiems vaikams, kaip apibrėžta [minėto priedo] 2 straipsnyje“. To paties priedo 8 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta, kad, „[k]ai ir vyras, ir žmona yra Europos Sąjungos pareigūnai, kiekvienas iš jų pagal išdėstytas nuostatas turi teisę į kelionės išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką sau ir išlaikomiems vaikams“, kad „už kiekvieną išlaikomą vaiką mokama tik viena išmoka“ ir kad „[i]šmoka išlaikomiems vaikams nustatoma vyro ar žmonos prašymu pagal vieno iš jų kilmės vietą“.

57 Pagal jurisprudenciją Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalies tikslas – sudaryti pareigūnams ir jų išlaikomiems asmenims galimybę bent kartą per metus išvykti į pareigūno kilmės vietą, kad galėtų išsaugoti šeiminius, socialinius ir kultūrinius ryšius (žr. 2005 m. vasario 16 d. Sprendimo *Reggimenti / Parlamentas*, T-354/03, EU:T:2005:54, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Ardalic ir kt. / Taryba*, T-523/16 ir T-542/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:272, 104 punktą). Vis dėlto naudodamasis diskrecija teisės aktų leidėjas nusprendė, kad Sąjungos viešosios tarnybos darbuotojams turi būti kompensuojamos dėl jų kasmetinių atostogų patiriamos kasmetinės kelionės išlaidos, nors jokia viršesnė Sąjungos ar tarptautinės teisės norma jo neįpareigojo pripažinti tokių teisių pareigūnams ir jų šeimos nariams. Todėl jis juo labiau turi didelę diskreciją nustatyti tokio kompensavimo sąlygas ir tvarką (žr. 2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Ardalic ir kt. / Taryba*, T-523/16 ir T-542/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:272, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

58 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalį kasmetinės kelionės išlaidos yra fiksuoto dydžio ir apmokamos remiantis išmoka, apskaičiuojama pagal išmoką už kiekvieną geografinio atstumo nuo pareigūno ar tarnautojo darbo vietos iki jo kilmės vietos kilometrą.

59 Pasikonsultavusi su Pareigūnų tarnybos nuostatų komitetu ir Personalo komitetu Komisija 2013 m. gruodžio 16 d. priėmė sprendimą dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio bendrųjų įgyvendinimo nuostatų (toliau – BĮN), taikytiną EIVT pagal 2014 m. vasario 3 d. Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai sprendimą, kuriuo iš dalies keičiamas 2011 m. lapkričio 22 d. vyriausiojo įgaliotinio sprendimo dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų ir KTĮS bendrųjų įgyvendinimo nuostatų I priedas.

60 BĮN 1 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta, kad tarnautojui, kuris pradeda eiti pareigas kalendoriniais metais ir tais metais dirba ne mažiau kaip devynis mėnesius, apmokamos visos metinės kelionės išlaidos, numatytos Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnyje, t. y. fiksuoto dydžio suma. Pareigūnas ar tarnautojas turi teisę tik į dalį minėto mokėjimo, apskaičiuotą pagal dvyliktąją dalį proporcingai išdirbtų mėnesių skaičiui, jeigu tais metais išdirbo mažiau nei devynis mėnesius.

61 BĮN 7 straipsnyje nustatyta, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnyje numatyti mokėjimai atliekami kiekvienais metais ne vėliau kaip liepos mėn., remiantis kiekvieno tarnautojo arba pareigūno šeiminėmis aplinkybėmis.

62 Pagal 2011 m. sausio 5 d. PMO ir EIVT sudarytą tarnybinio lygio susitarimą darbo užmokestį EIVT darbuotojams moka PMO. Be to, EIVT delegavo PMO kasmetinių kelionės išlaidų EIVT darbuotojams, dirbantiems Sąjungoje, administravimą. Pagal šio susitarimo 16 straipsnio 1 dalį PMO nustatė sąlygas, kuriomis teisė į kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimą suteikiama naujam gavėjui, susijusiam su Sąjungoje dirbančiais darbuotojais, įskaitant gegužės 2 d. terminą. Ieškovo pateiktame intraneto puslapyje nurodyta, kad mokėjimas atliekamas vienam iš tėvų, gaunančiam išmokas, kai abu tėvai dirba Sąjungos institucijose, ir kad kasmetinės kelionės išlaidos apmokamos remiantis vieno iš tėvų kilmės vieta, gavus abiejų tėvų pasirašytą oficialų prašymą. Tame pačiame intraneto puslapyje taip pat nurodyta, kad šis prašymas negali būti taikomas atgaline data, kad mokėjimas atliekamas kartu su birželio mėn. darbo užmokesčiu, todėl po gegužės 2 d. pateikti prašymai nebus nagrinėjami, kiek tai susiję su einamaisiais metais.

63 Atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą EIVT, t. y. institucija, kompetentinga administruoti už Sąjungos ribų dirbančių darbuotojų kasmetinės kelionės išlaidas, nurodė nusprendusi laikytis PMO taisyklės, siekdama užtikrinti vienodą požiūrį ir skatinti sklandų ir nuoseklų įvairių individualių teisių įtraukimą. Taigi intraneto puslapyje pateiktoje taisyklėje, kurioje nustatytas gegužės 2 d. terminas, nedaroma skirtumo tarp Sąjungoje ir ne Sąjungoje dirbančių darbuotojų.

64 Ši taisyklė darbuotojams prieinama intranete. Ji atspindi implicitinį EIVT sprendimą suderinti tvarką, taikomą abiejų kategorijų darbuotojams, t. y. darbuotojams, dirbantiems Sąjungoje, ir darbuotojams, dirbantiems už Sąjungos ribų. Taigi ji yra vidaus gairės, kuriomis siekiama užtikrinti vienodą požiūrį į atitinkamus pareigūnus, kiek tai susiję su kasmetinės kelionės išlaidų mokėjimu. Pagal suformuotą jurisprudenciją institucijos sprendimas, apie kurį pranešta visam personalui ir kuriame paaiškinama procedūra, taikytina jai naudojantis diskrecija, yra vidaus taisyklės, kurios savaime turi būti laikoma elgesio taisykle, kurią administracija nustato pati sau ir nuo kurios ji negali nukrypti nenurodžiusi to priežasčių, antraip būtų pažeistas vienodo požiūrio principas (pagal analogiją žr. 2003 m. liepos 9 d. Sprendimo *Efthymiou / Komisija*, T-22/01, EU:T:2003:197, 54 punktą ir 2022 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *SU / EIOPA*, T-296/21, EU:T:2022:808, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

65 Vadinasi, siekdamas per BĮN 7 straipsnyje numatytą terminą suvaldyti kasmetinės kelionės išlaidų už išlaikomus vaikus mokėjimą PMO galėjo teisėtai nustatyti terminą (kiekvienų metų gegužės 2 d.), iki kurio turi būti pateiktas Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalyje numatytas prašymas, pagal kurį nustatoma, į kurią iš tėvų kilmės vietų bus atsižvelgta kaip į mokėjimo pagrindą. Tokio termino nustatymas yra ir protingas, ir būtinas, kad administracija galėtų užtikrinti didelio skaičiaus bylų tvarkymą ir kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimą per BĮN numatytą terminą.

66 Be to, atsižvelgiant į tai, kad mokėjimas yra fiksuoto dydžio, ir į BĮN nustatytą terminą jam atlikti, PMO neviršijo savo diskrecijos, kai numatė, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 8 straipsnio 1 dalyje numatytas prašymas negali būti taikomas atgaline data. Šio termino laikymasis nedaro įtakos kasmetinės kelionės išlaidų apmokėjimui, kuris yra Pareigūnų tarnybos nuostatuose įtvirtinta teisė ir kuris bus atliekamas vienam ar kitam iš tėvų; juo tik siekiama sudaryti administracijai galimybę laiku gauti informaciją apie geografinį atstumą, kuriuo remiantis apskaičiuojama išmokos suma.

67 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos matyti, kad kasmetinės kelionės išlaidos ieškovo sutuoktinei buvo apmokamos remiantis atstumu nuo Briuselio iki Madrido. Ieškovas, pradėjęs tarnybą EIVT 2020 m. vasario 16 d., turėjo pakankamai laiko iki 2020 m. gegužės 2 d. kartu su savo sutuoktine pateikti Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalyje numatytą prašymą.

68 Be to, ieškovas negali pagrįstai teigti nežinojęs, jog tam, kad jo išlaikomų vaikų kasmetinės kelionės išlaidos būtų apskaičiuojamos pagal jo darbo vietą, reikėjo, kad jo sutuoktinė ir jis pats tuo tikslu pateiktų bendrą prašymą. Viena vertus, toks prašymas numatytas Pareigūnų tarnybos nuostatuose ir iš jurisprudencijos matyti, kad yra preziumuojama, jog pareigūnai ir tarnautojai yra susipažinę su Pareigūnų tarnybos nuostatais (šiuo klausimu žr. 1999 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Connolly / Komisija*, T-34/96 ir T-163/96, EU:T:1999:102, 168 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kita vertus, apie galimybę abiem tėvams bendrai pateikti tokį prašymą, ieškovui buvo aiškiai ir asmeniškai pranešta jam adresuotu 2020 m. kovo 9 d. raštu.

69 Dėl termino, per kurį toks prašymas turi būti pateiktas, ieškovas teigia, kad buvo priverstas manyti, jog minėto prašymo pateikimo terminas yra vieni metai, atsižvelgiant į 2020 m. kovo 9 d. rašto 9 išnašą, kurioje nurodyta, kad „tarnybos pradžios atveju“ galutinė data yra „vieni metai po bandomojo laikotarpio pabaigos“, o „judumo ar tarnybos pradžios be bandomojo laikotarpio atveju“ – po „vienų metų“.

70 Su šiuo argumentu negali būti sutinkama. Vien skaitant 2020 m. kovo 9 d. raštą aiškiai matyti, kad 9 išnašoje kalbama apie teises, susijusias su persikraustymu dėl darbo pradžios arba judumo, o ne su kasmetinės kelionės išlaidomis (apie jas kalbama 6 išnašoje).

71 Ieškovas taip pat negali pagrįstai teigti, kad nežinojo Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalyje nustatyto bendro prašymo pateikimo termino ir manė šį prašymą pateikęs laiku.

72 Pirma, su šiuo terminu EIVT darbuotojai gali susipažinti ieškovo nurodytame intraneto puslapyje; to pakanka, kad būtų nustatyta, jog pareigūnai ir kiti dirbantys tarnautojai, kurie turi prieigą prie to puslapio, yra su juo susipažinę (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2013 m. kovo 13 d. Sprendimo *Inglewood ir kt. / Parlamentas*, T-229/11 ir T-276/11, EU:T:2013:127, 33 ir 34 punktus). Antra, atsižvelgiant į BĮN 7 straipsnį, kuriame numatyta, kad kasmetinės kelionės išlaidos apmokamos ne vėliau kaip liepos mėn., galima daryti išvadą, kad prašymas dėl šio mokėjimo turi būti pateiktas likus pakankamai laiko iki šio termino pabaigos, kad administracija galėtų jį išnagrinėti. Trečia, ieškovas tvirtina 2014 m. pirmą kartą buvęs užregistruotas kaip esantis Sąjungos tarnyboje, o tai reiškia, kad jis turėjo galimybę susipažinti su mokėjimo procedūromis, o jo tarnyba EIVT prasidėjo 2020 m. vasario mėn., todėl jis, kaip rūpestingas tarnautojas, turėjo pakankamai laiko iki 2020 m. gegužės 2 d. pasidomėti informacija ir kartu su savo sutuoktine pateikti Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalyje numatytą prašymą.

73 Vadinasi, atsižvelgiant į tai, jog bendras ieškovo ir jo sutuoktinės prašymas buvo užbaigtas tik 2020 m. birželio 29 d., EIVT nepažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalies, kai neapmokėjo visų kasmetinės kelionės išlaidų už ieškovo išlaikomus vaikus pagal atstumą nuo Madrido iki Vašingtono.

74 Šios išvados negali paneigti ieškovo argumentai, susiję su klaidomis jo *Sysper* paskyroje ir tariamu gero administravimo principo pažeidimu.

75 Kaip matyti iš visos bylos medžiagos, tariamos klaidos *Sysper* sistemoje ir tai, kad EIVT nepateikė aiškaus atsakymo dėl ieškovo teisių, neturėjo įtakos atsisakymui apmokėti visas kelionės išlaidas už poros vaikus remiantis atstumu nuo Vašingtono iki Madrido. Šį atsisakymą lėmė tai, kad, kaip 2020 m. birželio 29 d. elektroniniame laiške pažymėjo PMO, kuris užtikrina mokėjimų administravimą EIVT vardu, ir kaip EIVT priminė 2022 m. balandžio 14 d. sprendime atmesti skundą, ieškovas Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalyje numatytą bendrą prašymą pateikė pavėluotai. Būtent dėl šio pavėlavimo pateikti bendrą prašymą kasmetinės kelionės išlaidos už poros išlaikomus vaikus buvo apmokėtos ieškovo sutuoktinei remiantis atstumu nuo Briuselio iki Madrido, o ne ieškovui.

76 Taigi reikia atmesti visą pirmąjį pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo rūpestingumo ir atidumo pareigų pažeidimu

77 Ieškovas teigia, kad EIVT nesilaikė rūpestingumo ir atidumo pareigų, nes neatsižvelgė nei į jo interesą, nei į konkretų COVID-19 pandemijos kontekstą, nei į tai, kad problemos priežastis buvo administracijos padarytos administracinės klaidos.

78 Pagal suformuotą jurisprudenciją administracijos pareiga rūpintis savo tarnautojais atspindi abipusių teisių ir pareigų, kurios Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytos reglamentuojant viešosios valdžios institucijos ir viešosios tarnybos tarnautojų santykius, pusiausvyrą. Ši pareiga ir gero administravimo principas, be kita ko, reikalauja, kad priimdama sprendimą dėl pareigūno situacijos kompetentinga institucija atsižvelgtų į visas aplinkybes, kurios gali turėti įtakos jos sprendimui, ir kad tai darydama atsižvelgtų ne tik į tarnybos, bet ir į atitinkamo pareigūno interesus (žr. 2003 m. birželio 25 d. Sprendimo *Pyres / Komisija*, T-72/01, EU:T:2003:176, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

79 Visų pirma ieškovas nenurodo, kaip administracija nepalygino jo ir tarnybos interesų, kai jo atveju paprasčiausiai taikė Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalyje numatytą terminą bendram prašymui pateikti.

80 Be to, ieškovas taip pat nepaaiškina, kaip būtų pakenkta jo sveikatai, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 78 punkte nurodytą jurisprudenciją. Šiuo atžvilgiu nepakanka bendros nuorodos į COVID-19 pandemiją, dėl kurios jis pradėjo dirbti nuotoliniu būdu ir grįžo į Briuselį.

81 Galiausiai, kaip nurodyta šio sprendimo 75 punkte, administracijos padarytos tariamos klaidos, susijusios su jo bylos administravimu, neturi įtakos tam, kad kasmetinės kelionės išlaidos už poros vaikus buvo apmokėtos ieškovo žmonai, o ne ieškovui; tai lėmė pavėlavimas pateikti Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 1 dalyje numatytą bendrą prašymą. Todėl ši situacija taip pat negali reikšti atidumo ir rūpestingumo pareigų pažeidimo.

82 Taigi ieškovo argumentams negalima pritarti ir jo antrąjį pagrindą reikia atmesti.

83 Vadinasi, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

84 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135 straipsnio 2 dalį šis teismas gali iš šalies, net jeigu ji laimėjo bylą, priteisti visas bylinėjimosi išlaidas arba jų dalį, jeigu tai atrodo pateisinama dėl jos elgesio, įskaitant elgesį iki proceso.

85 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos matyti, kad, nepaisant daugelio prašymų, ieškovas negavo aiškaus ir išsamaus kompetentingos institucijos, t. y. EIVT, atsakymo dėl jo prašymo apmokėti kasmetinės kelionės išlaidas už visus 2020 m., kiek tai susiję su jo vaikais, esmės. Net ir sprendime atmesti skundą EIVT tik atmetė skundą kaip nepriimtiną. Tai, kad EIVT klaidingai nusprendė, jog ieškovo skundas pateiktas pavėluotai, bent iš dalies paskatino tai, kad kilo šis ginčas (šiuo klausimu žr. 2018 m. balandžio 23 d. Sprendimo *CRM / Komisija*, T-43/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:208, 105–108 punktus).

86 Taigi Bendrasis Teismas mano, kad šios bylos aplinkybės pateisina tai, jog EIVT būtų nurodyta padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir pusę ieškovo patirtų bylinėjimosi išlaidų. Ieškovas padengia pusę savo bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir pusę PW bylinėjimosi išlaidų.**

3. **PW padengia pusę savo bylinėjimosi išlaidų.**

da Silva Passos Gervasoni Pynnä

Paskelbta 2024 m. spalio 2 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.